

Gorenjec

List za gospodarstvo, socialno politiko in prosveto

Uredništvo in uprava, Strossmayerjev trg 1
Tel. št. 73.

Leto XXI.

Št. 25.

Kranj, 19. junija 1937.

Izhaja vsako soboto.
Naročnina: celoletno 40.- Din, polletno 20.- Din,
četrtletno 10 Din.

Kompromisne volitve

Vsemu kranjskemu meščanstvu je znano, da je uspelo sestaviti v preteklih dneh kompromisno volilno listo, kar znači, da je za predstojajoče občinske volitve veljavna ena sama lista z nosilcem g. Karl Cesnom na čelu. Priprave za to so bile po eni strani precej dolgotrajne, pa so končno vodile do splošno zaželjenega uspeha, ki omogoča miren volilni dan in kar je največje važnosti, uspešno sporazumno delo v bodoči triletni dobi zasedanja občinskega odbora. To zadnje je neprecenljive važnosti in pomeni za Kranj pričetek nove dobe, ki se jo bo lahko nazivalo poznejše investicijsko.

Nebroj občinske gospodarske politike se tičočih vprašanj je dozorelo tako, da ni niti najmanjšega vprašanja, katero je nujno in katero ni. Gre v glavnem samo za to, da se s previdno gospodarsko in socialno politiko omogoči na eni strani zadostnih kreditov in sicer tako, da se ne spravlja občinskega gospodarstva z njim v nevarnost, na drugi strani pa, da se doseže to z kolikor mogoče majhnimi žrtvami za takozvanega malega človeka.

Da je prišlo do kompromisa, gre zasluga na vse strani, kajti resnici na ljubo moramo ugotoviti, da se je v zadnjih dneh našlo na eni kot na drugi strani toliko pripravljenosti in uvidenosti, kakor pred meseci morda ne bi bilo mogoče misliti. Različni momenti imajo pri tem svojo vlogo, podlaga vsemu temu pa je samo medsebojna honestnost in uvidenost, za katero moramo storiti vse, da jo ohranimo tudi za naprej.

Kompromis je vsakdo pozdravil z najtoplejšimi simpatijami, kajti ni stanu, ki bi pričakoval in hotel imeti koristi od volilnega boja. Razpoloženje za to je bilo treba ustvariti in gotovo je, da smo s svoje strani v prilog temu storiili osobito s svojimi uvodnimi članki o kompromisu stviri kar največje možno uslugo.

Povsem umevno je, da jih je kljub tako ogromnemu odstotku pripadnikov kompromisa še vedno nekaj, ki so nasprotnega mnenja. To je povsem naravna stvar, prepričani pa smo, da bodo tudi ti sčasoma uvideli dobrodelne vplive kompromisa tako na gospodarskem kakor tudi v političnem življenju. Prav tako pa smo tudi uverjeni, da bo ta gesta kranjskega meščanstva rodila dobre sadove tudi drugje, kajti po volitvah se bo to dejstvo gotovo zaznalo po celi Sloveniji. Protivniki kompromisa v resnici niti ne vedo povedati pravih razlogov za svoje stališče, kajti s treznimi argumenti se tega gotovo ne da utemeljiti, z osebnimi argumenti se pred javnostjo ne da nastopati.

Tako so protivniki kompromisa potisnjeni v tako ozadje, da se sramujejo svojih lastnih tozadnih izjav in kopnenj, kar najbolj osvetljuje dejstvo, da niso upali s tej ideji nasprotno listo na dan.

Gotovo bo eden ali drugi kritiziral tudi morda način sklenitve kompromisa, toda tudi to nas prav nič ne moti, ker smo si v svesti, da bi imeli baš protivniki kompromisa največji uspeh svojega razdiralnega dela v momentu, ko bi se stvar obravnavala pred širšim forumom, ker je ravno pri takih načinih dogovarjanja najlažje zanesti preprič, in dobro idejo uničiti in pokopati. Od tod ravno ona njih onemogla jezica, ki bi se sicer ne upali na plan in bi mogli doseči uspeh samo v kaki splošni neorientiranosti.

Mi puščamo to njihovo prizadevanje mirno ob strani, ker smo si v svesti, da imajo malo pripadnikov med kranjskim meščanstvom, ki je pokazalo s tem svojo največjo resnost in voljo do složnega dela. Protivniki kompromisa zaslužijo kvečjemu samo pomilovanje, katerega pa tudi ne bomo delili, ker smo prepričani, da bo eden ali drugi od njih v kratkem mislil drugače o kompromisu.

Posamezni volilci in nevolilci bodo morda delali na tem, da se meščanstvo čim manj udeleži volitev, češ, saj je itak nepotrebno iti na volišče, ker je predložena in po sodišču odobrena lista že itak izvoljena. To zadnje je sicer deloma resnično, toda pri tem gre za to, da izkaže meščanstvo svojo discipliniranost, da dá prevdarka ideji kompromisa, in da že v naprej za bodoče volitve izkaže, kako je usmerjeno in kaj odobrava, ali mir in red ter složno delo ali voliten preprič in nestvarno opozicijo. Katerakoli skupina, ki bi za volitve 20. 6. t. l. po svojih neodgovornih pripadnikih agitirala za neudeležbo, bi se s tem sama obsojala, odnosno bi pustila, da bi taki neresni ljudje dobili vpliv v javnosti. Da to ne more biti v interesu ne ene ne druge skupine je jasno, ko beli dan, kajti z disciplino gre tudi ugled skupine in ugleda ima ena ali druga skupina samo toliko, kolikor ima resnih treznih delavnih ljudi. Po kričačih in nergačih se ni merilo še nikdar nobene skupine, pač pa so ti in taki že mnogo ugonobili in spravili ob ugled in s tem ob upravičenosti eksistence.

Zato pozivamo vse meščanstvo, da gre strnjeno kakor en mož na volišče in odda svoj glas ter s tem dokumentira svojo voljo do resnega občinskega dela in da s tem zaupnico onim, ki so žrtvovali tudi lastne interese samo za to, da se je omogočilo skupno delo.

Kranjski mešan, pripadnik kateregakoli stanu, mora pokazati, da se zaveđa nastopa nove dobe in preloma take stare strankarske mentalitete, ki je v stanu samo razdirati, ne pa tudi graditi. Kranjski mešan mora z oddanim svojim glasom na volišču izpričiti vsej slovenski javnosti, da mu je mar smotrenega dela, ne pa nesmiselnih strankarskih bojev, ki ogrožajo našo ožjo in širšo domovino.

Naj slovenski Manchester v udeležbo pri volitvah pokaže, da je svojevrstno mesto, da je gradnik boljše bodočnosti in da ima čut odgovornosti ne samo do sebe, temveč do vsega jugoslovanskega in narodovega potomstva.

Zatorej na dan volitev brezizjemno vsi na volišče za listo, ki jo objavljamo na drugem mestu.

Volilna pravica je za zavednega volilca tudi volilna dolžnost. Volitve so svobodne. Vsak se bo lahko svobodno odločil, ali je za mir in red v občini, ali pa je za stari neprodni sistem. Kdor ne bo prišel volit, je proti likvidaciji malenkostnih osebnih in drugih takih razdorov. Ker pa hočemo, da se vse te stvari likvidirajo, naj nam ne zamerijo tisti, ki ne bodo prišli volit, da jih bomo morali smatrati za protivnike in škodljivce naše skupne stvari in da bomo v prvi vrsti morali upoštevati le one, ki poznajo disciplino in imajo smisel za javni blagor. Zvestoba za zvestobo. Kdor zna žrtvovati za javnost bo tudi javnost njega poznala. Nergač od javnosti nima ničesar pričakovati.

V tem smislu naj nam bo volilna pravica — volilna dolžnost!

dina je morala prenehati s svojim tako pomembnim delom, prepotrebnim za narod in državo. Naša mladina je morala zapustiti svoje domove, domove kulture in zvestobe. Razočarana in zagrenjena se je vprašala: ali je možna tolika krivica, ali smo si to zaslužili, ali je res hudobija človeka brezmejna? Molčala je in upala v zmago pravice, v zmago resnice. Ne zastoj.

Zopet se zbira v svojih domovih, zopet izobrazuje duha in srce, krepi telo, zopet vrši delo ljubezni do naroda in države še mogočnejše kot poprej, ker zdaj dela iz ljubezni, v prestanem preganjanju trdo in grenko preiskušeni, a nikdar premagani.

Ta mladina se hoče zbrati v tisočerm številu v Celju, da se tako zbrana iz vseh delov slovenske zemlje zahvali Bogu za prestano preiskušnjo in dobljeno zmago, da znova prišeže v mogočnem zboru prisego zvestobe Bogu, narodu in državi. Ob spoznanju: na tisoče nas je, enako mislečih in enako hotečih mladih ljudi, bo pa v njem zrastle še večja moč, še večja požrtvovalnost in še večji pogum v službi Boga in domovine.

Slovenski možje in fantje! Vsi na tabor! Vsi

v Celje! Naj postane ta naš tabor mogočen mejnik med preteklostjo temnih dni in med našo bodočnostjo. Naj postane zmagoslavje trojne prave ljubezni: do Boga, do naroda in do države!

*

Legitimacije za tabor so dotiskane. Knjižice so prav lične in imajo tole vsebino: Uvodno besedo slovenskim fantom in možem v Celju, Program tabora, Druge prireditve ob času tabora, Navodila za udeležence: 1. Splošna navodila, 2. Podrobna navodila, 3. Posebna zdravniška navodila, Vozni red vlakov, Redne avtomobilske zveze s Celjem, Pesmi (ljudsko petje) a) Državna himna, b) Cerkevne pesni, c) Himna slovenskih fantov, Vodnik po Celju, Potočka zijalka (1700 m) na Olševi.

Opozarjamo, da imajo pravico na polovično vozino na železnici samo imetniki teh legitimacij. Potrdila udeležbe tabora se bodo namreč dajala na rumene železniške legitimacije (obrazec K 13) samo v zvezi s taborno legitimacijo. Župnijske pripravljalne odbore prosimo, naj nam nemudoma sporoče, koliko legitimacij željijo. Pripravljalni odbor.

Koga bomo volili

Priinašamo za nedeljske občinske volitve v Kranju celotno kandidatno listo, katere nosilec

KANDIDATI:

Cesenj Karol, bančni rav., Kranj, Poljska pot.
Košnik Ivan, gimn. dir. v pok., Kranj Prešernova.
Fock Maks, tovarnar, Kranj, Zatišje.
Novak Janez, posestnik, Primskovo 33.
Međušar dr. Anton, odvetnik, Kranj.
Holzhacker Franc, zoboteknik, Kranj.
Kočevar Franjo dr. ing., ravnat. Kranj, Jenkova.
Krč Franc, delavec, Klanc 28.
Tomazič Jožef, delavec, Kranj, Tyrševa cesta.
Bitenc Jožef, posestnik, Huje 17.
Gorjanc Franc, velepos, Kranj, Vidovdanska.
Savnik Ivan ml. sin tovarn. Kranj.
Colnar Otmar, trgovec, Kranj, Bleiweisova ul.
Toporiš Ivan, šef železn., Gorenja Sava.
Korbar Franc, profesor, Kranj, Tavčarjeva ul.
Aljančič Josip, odv. kan., Kranj, Tavčarjeva ul.
Šenk Janez, čevljar, Primskovo 172.
Strupi Ivan, posestnik, Ciriče 17.
Ing. Mlakar Jakob, Kranj, Stara cesta.
Slavec Ivan, poš. upravitelj, Struževo.
Jereb Mihael, tov. mojster, Kranj, Blejska c.
Sink Franc, slaščičar, Kranj, Mesini trg.
Zupan Leopold, usnjar, Kranj, Kosovska ul.
Zupan Ivan, krojač, Ciriče 19.
Štepihar Anton, tov. urad., Kranj, Prešernova.
Ciperle Lovro, zidar, Primskovo 118.
Gogala Josip, graver, Kranj, Savski breg.
Strupi Janez, posestnik, Rupa 10.
Košnik Mihael, posestnik, Primskovo 39.
Rotar Filip, uradnik OUZD, Kranj, Cojzova ul.

Za volitve sta določeni dve volišči in sicer: 1. volišče v občinski hiši na Mestnem trgu št. 1 (magistrat), v prvem nadstropju, za volilce iz Kranja in Gorenje Save, in 2. volišče v gimnazijskem poslopju za volilce iz vasi Primskovo, Gorenje, Huje, Klanec, Rupa in Ciriče.

Predstavniki liste so na 1. volišču v občinski hiši g. Cesenj Karol, njegov namestnik pa g. Makso Fock, tovarnar. Na 2. volišču v gimnaziji je predstavnik liste g. Košnik Ivan, gimnazij.

Tržiške prosvetne slavnosti

V nedeljo 20. junija 1937.

Zopet nas vabi mesto Tržič v svojo sredo. Vse, kar je katoliško-prosvetnega pod Ljubljem se bo ta dan veselilo. Ne ena sama, tri obletnice hkrati bodo proslavljene. Spodobilo bi se, da bi ob taki priliki čimveč ljudi prišlo skupaj, a „tržiška dolina velika res ni“, kot se glasi pesem. To je bil vzrok, da se nismo upali preveč pisati po listih. Sosedna katoliška društva so pa že itak vedela, da jih katoliška skupnost vodi ta dan v Tržič.

Pozdravljeni vsi, ki se s nami radujete naših slavnosti! Pozdravljeni in zahvaljeni vsi, ki ste

nas dvigali, podpirali v našem teženju, da Katoliška zavest v Tržiču še naprej, brez prestopa poganja svoje korenine, da vztraja in cvete, zori in obrodi svoje sadove! Veliko in košato je to drevo — društvo Sv. Jožefa. Korenine njegove to so katoliške resnice. Deblo, to je katoliška cerkev. Veje na tem drevesu — to so nosilci katoliških načel, duhovniki-prosvetitelji, katoliški možje in žene. Mladike in cvetje, to je naša mladina, ki dorašča ali pa se šele prebuja. Vse to mogočno drevo pa ožarja sonce božjega blagoslova. Zgodovina zadnjega pol stoletja to dokazuje.

Tabor slovenskih mož in fantov v Celju

v dnevih od 27. do 29. junija 1937.

Skozi desetletja so naše katoliške mladinske organizacije ohranjale našo mladino zvesto materini besedi in veri očetov. Skozi desetletja so bili člani katoliških organizacij nepremagljiva armada, ki je čevala naš narod pred potujčevanjem. Slovenski katoliški možje in fantje so bili pa tudi tisti, ki so pod vodstvom svojega narodnega prvoboritelja v največji meri poma-

gali ustvarjati lasten dom, našo državo Jugoslavijo.

Ljubili so jo, se zanjo žrtvovali. S svojim delom so ustvarjali edino trajne in zmagovite temelje vsake države: gojili so prosveto, gradili značaje, oklepali se katolicizma, ki je ohranjal naš narod zdrav in prav radi tega močan in neupogljiv v najtežjih dneh.

Prišli pa so dnevi, trdi in surovi. Naša ml-

Občan! Dolžnost je vsakega, ki mu je za dobrobit občine, da v nedeljo na volišču odda svoj glas!

46. LETNICA PROSV. DRUŠTVA SV. JOZEFA.

Povsod po Sloveniji je pred 50 leti cvetelo nemštvo in nemškutarstvo. Tisti, ki so se upali pokazati za Slovence, so bili zlasti po mestih in trgih maloštevilni. Žal, da niso vedno čuvali najdražje svetinje katoliške vere. Mnogokje in tudi pri nas v Trzinu so hoteli biti sicer zavodni Slovenci svobodomiselnih. Odločni katoliki niso strpeli v taki družini, zato so laiki kakor duhovniki pred 40-letni dvignili svoj glas. Pri „Slovenskem bralnem društvu“ so ostali v manjšini. Verska doslednost je bila tista sila, ki je nagnila ustanovitelja trziškega katoliškega kulturnega življenja, tedanjega našega kaplana, zdaj generalnega vikarja ljubljanske škofije in ljubljanskega prošta mil. g. Ignacija Nadraha, da je bilo ustanovljeno 1897 leta „Slovensko izobraževalno društvo sv. Jožefa“. Potrdila sta ga ljubljanski škof in državna oblast. Se isto leto, 4. junija je mlado samozavestno in načelno društvo dobilo svojo zastavo, ki gre še danes na čelu naših slavnosti ter je že marsikaterega člana spremila k poslednjemu počitku. Doma naše društvo dolgo ni imelo. Začelo je pri Pirca, nadaljevalo pri Lončarju, na Skali, pri Basteljnu, v Kuštrovi hiši. Zdjaj že dolga leta domuje v hiši Vincencijeve konference na Skali. Mnogo prireditev je bilo že v teh prostorih. Igra je sledila predavanju, pesem se je oglašala za odbo, in kar beseda ni zmogla, je pokazala sli.

Tako prosvetno društvo še živi in bo živelo kljub temu, da se nekateri njegovega življenja ne vesele in bi raje videli, da bi se Skala v tla vdrila. Vedo naj ti ljudje, da je Skala skala, da je življenje življenje, ki ga nobena sila ne stre. Res je, 7. junija 1932 so prinesli tedaj pomembni občinski možje krivični dekret, da je društvo sv. Jožefa ukinjeno, češ, da je zavzelo smer za spremembo tedanjega režima in da so nekateri člani nosili ob 60-letnici dr. Korošca zelene kravate. Toda kolo časa se obrača, krivica se mašuje nad tistim, ki jo store in danes ni prireditve, ki ne bi privabila v našo dvorano polno ljudi, članov in prijateljev. Še nasprotniki morajo priznati, da kaj takega ne zmore vsak, kakor se vidi na Skali. Svobodomiselnih, ki jim je najvišje svoboda, so nam svobodo vzeli in potepali, a naša volja ni, da bi umrli, ne živeli bomo še naprej, delali za procvit katoliškega slovenskega naroda, za našo jugoslovansko državo, če bo treba, spet trpeli. In za trpljenjem in nasiljem zopet vsilili. To je naša beseda vsem, ki jim nismo pri srcu. Ne bomo povračali njih prezirov in preganjanj in sramotjenja s krivico, marveč s katoliškimi

prosvetnim delom! Drevo našega življenja ne bo zamrlo, številna mladina, ki se zbira v našem domu, je zato porok.

50. LETNICA FANTOVSKEGA ODESEKA.

Iz Jesenic je šel po letu 1906. glas — mladina naj ima svojo vzgojo. Delo zanjo naj se usredotoči v posebnem odseku društva. Tako je pri nas prišlo 1907. leta do ustanovitve „Orla“, ki se je pozneje osamosvojil v samostojno mladinsko organizacijo. Slava trziškega „Orla“ se je raznesla radi tekmovalcev-velovadcev preko mej naše domovine. Fantje in dekleta so radi šli na sosednje prireditve, posebno še po vojni, ko smo leta 1922. dobili svojo zastavo, ki ima na vrhu mogočnega orla. Kdo ne pozna tega lepega prapora? Zloba naših nasprotnikov je tudi to našo najbolj priljubljeno organizacijo prisilila k molku. Njih sovraštvo ni slavilo zmage. Pokazali so se „Cirilovi bratje“, delo in srčna zadeva našega bivšega kaplana g. župnika skopljanske škofije Zakrajška. Vera, izobrazba in pravo fantovsko razvedrilo, to so bile osnovne točke „Cirilovih bratov“, a zopet so se dobili ljudje, ki jim ni bil všeč njihov uspeh. Izginile so njihove majice in znački, a duh je ostal, ostala tudi fantovska skupnost. In kakor hitro je bilo mogoče, je začel pri nas delovati športni klub Planina in ta družji danes preko dvesto mladih, svežih slovenskih Trzičanov ter jih vzgaja versko, narodno in prosvetno. Mnogim je njih delo trn v peti. Toda to nas ne boli. To je znamenje, da smo na pravi poti, zato hočemo svoje delo le še povečati. Uspehi ne bodo izostali; če pa nam kdo naše delo zameri, iz njega govori le nevoščljivost, ne pa viteštvo, s katerim se nekateri na koncu jezika ponašajo, a ga v srcu nimajo. To izpričujejo zadnji dnevi! Krščanska mladina, ne vračaj sovraštva s sovraštvom. Delo naj bo tvoje maševanje.

Naša pesem zahteva:

„Narod slovenski, ki nesmrtni slavi tvoji, naše se sile bore!“

Mladi Bog vas živi pri tem delu!

10. LETNICA TRZISKE GODBE.

Ne samo prosvetno delo društva sv. Jožefa, ne samo telesno-duhovno vzgojno delo fantovskega odseka, tudi naše glasbeno življenje slavi svoj dan v nedeljo 20. junija. Pravi, da ni Trzičan, kdor ne zna peti, tudi po okolici po Gorenjskem in vsej Sloveniji je to priznana resnica. Prav tu v tej glasbeni nadarjenosti moramo iskati vzroka, zakaj je že od nekdaj bilo v našem kraju toliko glasbil in godbenikov. Posebno pred vojno so ti ljudje radi hodili na obiske, ob godovih po domovih ali tudi

po gostilnah. To je bila „domača godba“. Poskusi godbe na pihala pri Sv. Ani, kjer so kopali živo srebro in delo „Predilniške godbe“ ni obrodilo trajnih sadov. Pred 10-imi leti je sedanji kranjski dekdan č. g. Škerbec Matija zbral v okrilju Prosvetnega društva sv. Jožefa skupino zmožnih fantov, jim preskrbel kroje in pihala. Poskusili so in slo je. Vedno bolj je bilo. Glasovi so se ubrali. Dvignili so veselje do godbe. Napredek se je kazal od meseca do meseca. V Trzinu in okolici, celo v Ljubljani je nastopila naša godba z upehom. Zasluga gre fantom-godcem, zlasti pa njihovemu kapelniku g. Rudolfu Ahačiču. Odkar so centralisti ukinili društva včlanjena v Prosvetni zvezi v Ljubljani, je naša godba samostojna — „Trziška cerkvena godba“. Nekaj časa se ni mogla drugače uveljavljati kot pri procesijah in pogrebih, ker je moralo vse drugo katoliško prosvetno delo počivati. Zdjaj se naša godba rada odzove tudi vabilom, ki niso zgolj cerkvena. Veliko zaslug za njen procvit gre tudi duhovščini, zlasti č. g. Vovku in č. g. Zakrajšku V. Naj njeno delo še naprej blaži naša ušesa, da naša Slovenska pesem v Trzinu nikoli ne zamre!

RAZSTAVA TRZISKE KATOLISKE PROSVETE.

Srečna misel prirediti v Kranju za prosvetni dan 11. julija t. l. kulturno razstavo katoliškega prosvetnega dela je tudi nas spodbodla, da smo začeli brskati in iskati po arhivih in zapiskih kaj se je pri nas v društvu vse delalo. Točen izraz tega dela bo zgodovina društva, iger, predavanj in drugih prireditev. Priliko to opazovati in ceniti bo v dneih našega slavlja. Spodnja soba kaplanije bo polna slik, seznamov in spisov.

Tedenske novice

KRANJ

Kranjski vodovod. Na kranjski vodovod je bil te dni priključen nov studenec. Vsled tega je bil vod čez Kokro izdelan samo provizorično. To se je zgodilo radi hitrosti ker v sedanjem času je primanjkuje vode ter se je na vsak način morala izvršiti priključitev. V Predvoru je bil zajet nov studenec, ki je preko predvorškega rezervoarja speljan v kranjski rezervoar v Tupaličah. Kljub temu začasna občinska uprava še vedno ne smatra vprašanje kranjskega vodovoda za povoljno rešeno, temveč bo gledala na vsak način, da se kranjski vodovod pojača z novim vodom do Kranja tako, da bo rezervoar v stolpu vedno imel dovolj vode na razpolago. Dokler pa to ni rešeno, se mora z vodo strogo varčevati. Občinska uprava je tudi v tem smislu izdala odredbo, s katero se strogo prepoveduje poraba vode za pranje, polivanje ali celo škropljenje vrtov.

Gradbeno podjetje Tomažič iz Ljubljane je v ponedeljek pričelo z deli za gradnjo novega šolskega poslopja. Deževno vreme je delo precej

oviralo. Upamo, da bo vreme v bodoče ugodno in da bodo dela hitro napredovala.

Sresko načelstvo v Kranju je razposlalo občini navodila za podeljevanje podpor v svrhu razkuzevanja semena poljedelskih rastlin.

Kmetovalci, ki se za take podpore zanimajo, dobe dotična navodila pri občini na vpogled.

Vsa tesarska dela za gradnjo ljudske šole v Kranju je prevzel g. Sekne Fran, oblastveno koncesionirani mestni tesarski mojster v Kranju.

Ob šestdesetletnici. Te dni je praznoval svoj šestdeseti rojstni dan g. Jakob Gabrič, podkovski in vojni kovač ter posestnik v Kranju. Bog naj ga ohrani, in mu podeli vsaj še polovico tega. Mi pa kličemo jubilanu na mnoga leta!

Kdor ne bo v nedeljo oddal glasu, je protivnik in škodljivec naše skupne stvari.

Prva skrb, ko sem prišel v Mitrovico, mi je bila, da hitro dobim dovoljenje, da bi smel maševati v Kustodiji. Javim se k raportu pri predsedniku okrožnega sodišča Rogulji, ki je bil tudi upravitelj Kustodije. Toda predsednik sodišča mi ni v začetku dovolil, da bi maševal v celici. Izgovarjal se je, da nima tozadevnih instrukcij iz Belgrada. Končno je vsled raznih intervencij vendar prišlo dovoljenje, da smem maševati v celici. G. župnik v Mitrovici monsign. Rački je bil tako ljubezniv, da mi je oskrbel vojaški oltar, ki sem ga postavil na našo mizo v celico in tako sem mogel v soboto dne 18. marca prvič maševati po devetih dneh v celici.

Drugi dan 19. marca je bila nedelja in praznik sv. Jožefa. Ta dan smo imeli prvič skupno prazniško sv. mašo. Za organista smo nastavili našega Jerneja Vombergarja, ki je za to priliko naučil naše fante nekaj pesmi in tako smo imeli ta dan prvič petje. To je zbudilo splošno pozornost pri vseh kolegih v Kustodiji pa tudi pri stražnikih, ki so se udeležili sv. maše. Vombergarjev pevski zbor se je kar dobro odrezal. Tudi pridigal sem ta dan in nato vsako nedeljo in praznik. V prvi pridigi na praznik sv. Jožefa sem v uvodu povdarjal, da skušajmo ječo in njene težave porabiti v svoj duhovni prid, da se poglobimo v krščanske resnice. Na to sem za praznik sv. Jožefa pokazal na razmere, v katerih je živel rednik Jezusa Kristusa. Bili so težki časi, Herod je hotel umoriti božje Dele. Pa se je božja previdnost poslužila malega človeka, sv. Jožefa, da je po njem rešila Kristusa iz krvavih rok Heroda. Sv. Jožef je slepo zaupal v Previdnost božjo, ki tistim, ki Boga ljubijo vse dobro obrne... Pri pridigi sem imel zelo pozorne poslušalce! Službe božje se je udeležila vsa občina v Kustodiji, tudi drugoverci so prišli.

Škerbec Matija:

Šenčurski dogodki

(Dalje)

V posebni sobi sam za sebe pa je stanoval neki N. N. pol Hrvat, pol Srbijanec, oziroma neke vrste „jugosloven“. Hrvatje so ga družabno naravnost bojkotirali in z njim niso spregovorili niti besedice. O njem so pripovedovali, da je bil odšel v inozemstvo in se tam pridružil hrvaškimi emigrantom. Tam je postal celo urednik hrvaškega emigrantskega lista, ko pa je spoznal vse delo hrvaških emigrantov, se je vrnil v Jugoslavijo in se prijavil sam sodišču. V Jugoslaviji je dobil več let ječe, ki jo je odsedel v Kustodiji. Hrvatje so ga imeli za konfidenta, trdili so da prejema mesečno plačo v ječi, da je treba biti pred njim oprezen. Mož je imel svojo sobo kar lepo opremljeno in v njej celo bogato knjižnico. Na nas ni napravil slabega vtisa, skoro se mi je smilil, ko je bil tako osamljen, ker ni skoro nihče z njim občeval. Nekega lepega dne pa je izginil iz ječe. Reklo se je, da gre na dopust ali na obisk k svojemuholnemu otroku, toda nazaj ga ni bilo več...

Kmalu po našem prihodu, nas je povabil dr. Jovanović ob prostem času v svojo sobo na svečan „banket“, ki naj bi bila neke vrste dobrodošlica Slovincem. Vsi arestanti smo bili povabljeni in zelo dobro postreženi, manjkala je le pijača, brez katere si Slovenci ne moremo misliti banketa. No pa je bilo tudi brez pijače kar prijetno na našem banketu. Bilo je mnogo petja in navdušenih govorov.

15. marca nam pripeljejo v Kustodijo novih tovarišev in sicer dr. Ivana Pernarja s tovariši. Bili so obsojeni na daljši zapor radi letakov, ki so jih izdajali v Zagrebu.

Dr. Ivan Pernar, advokat iz Zagreba, je zna-

na osebnost med hrvaškimi voditelji. Bil je svoj čas poslanec v parlamentu; ob priliki znanega atentata v parlamentu na hrvaške voditelje, pri katerem so bili z Radičem nekateri ubiti, je dobil v prsa kroglo, ki je obtičala tik nad srcem in jo še sedaj nosi v prsih kot vedni spomin na oni nesrečni dan. Dr. Pernar je pravi hrust, ki ima močan glas, ki ga na raznih shodih uspešno rabi v borbi za hrvaške ideale. On je ljudski tribun, ki ga Hrvatje kaj radi poslušajo. Da je bil v parlamentu obstreljen in da še nosi v sebi viden znak atentata, mu daje med narodom veliko veljavo.

S Pernarjem sta prišla v našo družbo še Franjo Košutić, privatni uradnik iz Zagreba, zelo prijeten in dober mož in pa Jurij Kemfelja, bivši kmečki poslanec in sedaj tajnik dr. Mačka.

16. marca se je pomnožilo naše število zopet s tremi hrvaškimi mladeniči iz Gospića v Liki. To so vam bile prave liške grče. Navdušeni Hrvati, borbeni, pripravljeni vse pretrpeti za hrvaško stvar. Z našimi gorenjskimi fanti so postali takoj veliki prijatelji, posebno Grile in Cerar sta jim ugajala. Naš mladi Cerar je namreč izvrsten nogometaš in to je Ličanom imponiralo. Ti mladi fantje so sami natisnili protirežimske letake s kaznivo vsebino in jih raztrosili po Gospiću, za to so prejeli vsak okrog eno leto zopora.

Župnik v Kustodiji.

Ko sva se seznanila s kapetanom Soglianom, me je ta smehljaje pozdravil: „No sedaj bomo imeli v Kustodiji vsaj svojega župnika, ko ste vi prišli semkaj.“

Sremska Mitrovica je nekako polovico katoliška, polovico pravoslavna. Katoliški župnik v Mitrovici je monsignor dr. Rački, ki je na univerzi skupno študiral z našim škofom.

Velika sladkorna afera v Belju. Pod tem naslovom poroča iz Osijeka dne 14. junija 1937 časopisje sledeče:

„V sladkorni tovarni na državnem posestvu v Belju so odkrili velike malverzacije, zaradi katerih je država oškodovana za več milijonov. V afero je zapletenih več uradnikov. Tovarna je dalje čase dobavljala neki zagrebški veletrgovini večje množine rezancev sladkorne repe, pa tudi sladkorja samega, dačič pod normalnimi cenami in proti predpisom, ki za njo veljajo. Finančno ministarstvo je sedaj poslalo na Belje svojega posebnega odposlanca, ki vodi preiskavo. On je od nekaterih uradnikov nemudoma zahteval varščino v višini pol milijona, ki naj bi služila kot prvi obrok za kritje nastale škode. Preiskava je še v teku. V Zagrebu so aretirali direktorja omenjene trgovine, ki ima svoj lokal na trgu kralja Petra.“

K tej notici, ki jo prinašamo v točnem prepisu pripominjamo, da bomo naše čitatelje o vsem podrobno informirali. Zdi se, da gre zopet za velik razmah poedincev, ki so se okoristili z državnim imetjem. V davnih časih, ko je Martin Krpan tovaril sol na svoji kobilici in ko še ni bilo tovarnih avtomobilov, so to imenovali tihotapstvo. Danes bi se taka početja morala imenovati zločin proti državi, zlasti če pomislimo, da je sladkor itak dovolj drag, da ga zaradi takih zlorab konzumenti ne dobe niti pare ceneje in da ga potrebuje vsako dete. Potemtakem se mora tem vrstam zločinov proti državi obrniti še večja pozornost, kakor onim, radi svoječasno silno razpaslega tihotapstva s špirom, ki otrokom gotovo ni potreben.

20. junija bo Kranj dokazal, da mu ni mar nesmiselnih strankarskih bojov na občini ampak bo izpričal slovenski javnosti svojo voljo za smotno delo.

Kopališče ekspoziture Okrožnega urada za varovanje delavcev v Kranju. Nujno potrebo tega kopališča v Kranju dokazuje dosedanja obiska. Da pa se omogoči uporaba tudi podeželskemu prebivalstvu, se je uprava odločila, da bo kopališče odprto tudi ob ponedeljkih in sicer od 8. do 12. in od 14. do 19. ure. Kopališče bo torej v bodoče odprto ob ponedeljkih od 8. do 12. ure in od 14. do 19. ure; ob četrtek od 14. do 19. ure; ob sobotah od 12. do 20. ure; ob nedeljah pa od 7. do 12. ure.

Ob torkih, sredo in petkih je kopališče zaprto. Kopališče ima kadne in pršne kopeli s sledečimi cenami:

Pršna kopel s perilom in milom v ponedeljkih in četrtek Din 4.—

Pršna kopel s perilom in milom v soboto, nedeljo in praznik Din 5.—

Kadna kopel s perilom in milom v ponedeljek in četrtek Din 6.—

Kadna kopel s perilom in z milom v soboto, nedeljo in praznik Din 7.—

Pršna kopel za člane s perilom in milom za vsakokratno uporabo Din 3.—

Kadna kopel za člane s perilom in milom za vsakokratno uporabo Din 5.—

Sladkorna afera razčiščena. Lahkoverni trgovci, sladkor brez taks, ženitve in kokain. Tako in enako naziva dnevno časopisje cele serije člankov, ko poroča, kako je neki Josip Teibl iz dunavske banovine preko dve leti živel v Stožicah pri Ljubljani, odkoder je vršil sleparije največjega formata. Iz Radovljice je brzojavil krojačevi hčerki Mihaeli L. naj pride v Kranj, ker se ji je zavezal, da ji oskrbi tri vagonne sladkorja po 8 Din za Kg. Ta sladkor je Mihaela že naprej prodala, četudi ga še ni imela in je odštela na roko Teiblu 37.000 Din. Teibl, ki je pobegnil, je bil v Selški dolini znova aretiran in predan sodišču. Prav tako tudi njegova žena in pomagači. Od nekoga mladega dekleta je izvalil pod pretvezo ženitve 20.000 Din. Trgovec, ki so mu dajali denar za naročeni sladkor, ki ga niso prejeli, je znal potolažiti. Govoril je, da sladkor, katerega je izkazoval menda s ponarejenimi tovarnimi listi in s pismom direktorja tovarne, opremljenim z žigi, še ni prišel, naj malo potrpe, češ finančna uprava je stvar zavohala in dela ovire. Tako je izvalil menda 120.000 Din, pri čemur mu je pomagala njegova priateljica. Vrgel se je prav posebno na Kranj. Med drugim je obljubil čevljarstvu pomočniku Nacetu S., da bo dobil službo skladiščnika na dvoru. Ker je Nace potrebno kavicjo založil pri poštni hranilnici, je dobil odgovor, da službe ne dobi. Vseh teh dolgovceznih poročil mi ne nameravamo objavljati iz razloga, ker je do slej zaključena samo preiskava. V javnosti je že poznano, da je radi nepoštenih manipulacij s sladkorjem že aretiran dir. drž. tov. sladkorja v Belju inž. Culič, v Zagrebu pa trgovec Fajlner, ki je vodil kupčije s takim sladkorjem. Država je oškodovana za težke milijone.

Uporabljamo pa tudi to priliko za pouk ljudstvu, naj ne naseda prevajenim sleparjem in naj ljudem, ki jih osebno ne pozna ali ki so drugače poznani kot nepošteni - sleparski, obrne

pravočasno hrbet. Le tako si je mogoče prahriniti vse težave, ki so drugače seveda neizogibne.

MOJSTRSKI IZPIT ZA GOSPODINJE!

Ako bi morale žene polagati mojstrski izpit v gospodinjstvu, bi se jim gotovo stavilo tudi vprašanje: kako se odpravi nesnaga iz perila. Gospodinje morajo namreč vedeti, da prode nesnaga v samo tkanino ter se utrdi med vlakna, pa je treba radi tega prati samo z dobrim jedratim milom, kakor je Schichtovo milo „Jelen“, ako se hoče nesnaga temeljito odstraniti. Dolgoletne skušnje trdke Schicht v izdelavi mila dajejo jamstvo vsaki gospodinj, da bo ostalo njeno perilo dolgo lepo in dobro ohranjeno.

Dekliški vzgojni zavod „Marijanišče“ v Kranju — katerega oskrbujejo šolske sestre iz Maribora, sprejema tudi za bodoče leto 1937-38 na stanovanje in popolno oskrbo dijakinje kranjske državne realne gimnazije, predvsem take, ki so v zadnjem šolskem letu izdelale razred vsaj s prav dobrim uspehom. Poleg zdrave tečne hrane in skrbnega nadzora so dijakinjam na razpolago svetle in zračne spalnice, učilnica ter obednica, velik vrt in prostrano dvorišče. Zavod je samo 2 minuti oddaljen od državne gimnazije. Natančnejša pojasnila daje vodstvo zavoda: Marijanišče v Kranju, Koblarjeva 2.

PREDOSLJE

V ponedeljek smo na Suhji pokopali akademika Lojzeta Žiberta, ki je umrl v cvetu svojih let za zavratno jetiko. Studiral je agronomijo na zagrebškem vsučilišču. Med Slovenci v Zagrebu je zelo veliko deloval na odru, posebno se je zavzemal za slovensko pesem, saj je bil dober pevec in tudi dober pevovalja. Kadar pa je bil doma, je sodeloval v Prosvetnem društvu in pri pevskem zboru. Bil je tudi član Marijine kongregacije. Njegov pogreb je prižal, kako je bil cenjen. Pri pogrebu je moški pevski zbor zapel tri žalostinke, ob grobu se je poslovil v imenu društev, pri katerih je bil Lojze član S. Umnik, v imenu zagrebške Danice pa akademik Sink, ki je prinesel lep venec s slovenskim trakom z napisom: „Dragemu Lojzetu — Zagrebška Danica“. Počivaj v miru!

Za odtok vode, ki priteka od cerkve, šole, župnišča in društvenega doma se že polajajo čepi in se bo pereče vprašanje s pametnim sodelovanjem občinske uprave in posameznikov ugodno rešilo. Zadeva je tem bolj potrebna z ozirom na položaj naše vasi napram prometu, ki je nastal z dvorom na Brdu.

Neurje, ki je besnelo v soboto nad Predosljami, je napravilo veliko škodo. Posebno so prizadeti Kokričani, ki imajo posestva med Predosljami in Kokrico. Zalosten je pogled na žito, ki leži pomendrano v tla, krma je uničena, ponekod ne veš, kaj je rastle. Prizadeži upravičeno upajo na pomoč, ki naj se jim podeli iz javnih sredstev.

SKOFJA LOKA

Narodni mučenik — Rudolf Dolinar. Strašen zločin, ki ga je zakrivila naša JNS, banda, je odjeknil v Skofji Loki silno žalostno. Ko bi mi Ločani vedeli, da bo šla za Živkovičem iz Slovenije senca zločina, bi pripravili „gospodom“ tak sprejem, da bi nas pommili. Pomagali bi jim iz Loke na tak način, da bi jim še avta ne bilo treba. — Ti pa Rudi, ki si bil med nami tri leta, ko si z našo mladino trgala hlače v naši šoli, prosil Najvišjega, naj reši naš ubogi slovenski narod, propalce. Ločani te ne bomo pozabili! Črna zastava v Društvu in slovesna črna maša v ponedeljek in žalne komemoracije, ki bodo sledile, nam bodo tebe stavile pred oči kot mučenika.

Mostiček popraviljen. V zadnji številki smo prosili lastnika mostička, ki pelje čez strugo tovarne „Sešir“, da tega popravi. Na našo prošnjo je lastnica takoj ukrenila vse potrebno tako, da bo mostiček v kratkem popraviljen. Hvala!

Nesreča ali samomor. V terek so našli v Soteški pod banovinsko cesto v Selšici truplo nekoga S. S., 35 let starega iz Bukovce v Selški dolini. Bil je močno potolčen po glavi. Sumijo, da je napravil samomor. Pripeljali so ga v mrtvašnico v Stari Loki, nakar so ga čez kake 2 uri odpeljali v mrtvašnico v Selca.

JAVORNIK POD SV. JOSTOM

Umrli je dne 11. t. m. v ljubljanski bolnici Martin Sinkar, posestnik na Javorniku, v starosti 78. let. Bil je daleč znan in splošno priljubljen, dolgoletni ključar cerkve sv. Jošta in nekdanji občinski odbornik bivše občine sv. Jošt.

Vseskozi navdušen narodnjak ter zvest naročnik katoliških časopisov. Bog mu bodi dober plačnik!

KOVOR

V nedeljo 13. t. m. je bil v Kovorju velik praznik. Blagoslovili smo novo — prvo zastavo Prosvetnega društva. Konjeniki v narodnih nošah so sprejeli goste in udeležence že zunaj vasi. Ob 2. uri popoldne so se istočasno zgrnile množice udeležencev na sredo vasi, kjer je v pozdrav zaigrala vrta tržiška godba. Velika je bila udeležba iz Tržiča, Križev, Podbrezj. Prišli so Jeseničani v novih uniformah, tudi Kranj s svojo zastavo in Kropa in Smartno in Trnovo s svojo židano voljo. — Mala deklica in predsednik Prosvetnega društva sta pozdravila kumico gospo Jožefo Ovsenik. Nato smo krenili v cerkev, kjer je domači župnik g. Hostnik ob asistenci več duhovnikov opravil obredne blagoslovne molitve. Po odpuhtih litanijah se je razvil od cerkve do drštvene dvorane, ki je bila zgrajena lansko leto, mogočen sprevod, kakršnega Kovor še ni videl; tako je bila splošna sodba. — Pred društveno dvorano na prostranem travniku je govoril g. Finžgar užigajoč slavnostni govor. Neki nacionalist se je izrazil, da bi ga dve uri poslušal. Sledila je pesem domačega zbora. Nato so nastopili domači in sosedni telovadci in dekleta in naraščaj. „Sove se skrivajo — dvignite Orli svoje peruti“. Sledila je prosta zabava, ki se je po sklepu društvenega odbora v redu zaključila že ob 9. uri zvečer.

Povedati pa moramo javnosti tudi to-le: Proti koncu vseh naših prireditvev se vselej oglašijo neljubi gostje, ki se najbrže ne za svoj denar druge napijejo, k nam pa pridejo izivat. Tako se je tudi pri tej prireditvi predstavljal s stisnjenimi pestmi mirnim udeležencem neki J. M. in vpil, da je jugoslovanski nacionalist, da pa ni boljševik, kot se mu očita. Vodil je tega razgrajča po veseljenem prostoru neki B., ki se je tudi predstavljal za nacionalista; na prsih se mu je seveda blestel sokolski znak. Dva druga nacionalista sta zastavljala pot mirno odhajajočim in oddala tudi nekaj jugoslovanskih klofut. Pred tedni je tudi našega naraščajnika Jankota s kamnom ranil na glavi neki M. M. Ta M. M. redno hodi k telovadbi v tržiško sokolnico. Pozivamo vodstvo tržiškega Sokola, naj svoje članstvo uči dostojnosti. Oblast pa naj štiti mir in osebno svobodo, če ne se homo pa znal braniti sami. — Ob vsaki naši prireditvi se silno razburja tudi neka gospodična Z., ki je tam pri znamenju doma. Posebno naše uniforme tako vplivajo na njo, kot na purmana rdeč robec. Mi ji svetujemo, naj gre ob takih prilikah svoje živce hladiti v sveži planinski zrak, kot so to nekateri drugi storili, ki jim je zdravje ljubilo in se boje okuženja.

Kmetijsvo

HLEVSKI GNOJ IN NAŠE RAVNANJE Z NJIM.

Vse povsod v okraju gradimo betonska gnojšča in gnojnične jame, zboljšujemo hleve in gnojšča radi boljše shranitve hlevskega gnoja in vendar — ravnamo kljub temu z hlevskim gnojem kot z najmanj vrednim odpadkom, ne kot z najdragocenejšim prideikom.

Da, najdragocenejši pridelek je hlevski gnoj, ne nadležen odpadki! Na žalost postopamo vsesplošno s hlevskim gnojem kot z nadležnim odpadkom in nam betonska, s podporo oblasti zgrajena gnojšča služijo le v to, da imamo gnoj bolj skupaj, da kokaš manj brskajo po njem. Sicer pa, kljub betonskim gnojščem, utrpimo letno mogoče več stotilijonsko škodo vsled opuščanja vsake nege in oskrbovanja hlevskega gnoja, kljub betonskim gnojščem hlevski gnoj kvari in preprihava veter, suši in prepeka sonce ali pa zamaka in potaplja deževnica, katera čestokrat nima odtoka. Vse to vsled opuščanja oskrbovanja!

Vsled izsušenja izgubi gnoj najmanj dve tretjini svoje vrednosti, vsled potopitve v gnojnici ali v deževnici gnoj zgljen in se njegova vrednost zmanjša mogoče na eno petinko ali še manj.

Saj še za druga gospodarska dela nimamo časa, kdo se bo pa še z gnojem ukvarjal! bo rekla marsikatera gospodinja, ki je vesela, da utegne gnoj vsaj vsak dan ali vsaj drugi dan iz svinjakov „ven vreči“ in isto bo rekel tudi hlapec ali dekla, ki zjutraj v vsej naglici zvozi gnoj v kupe vseprek v gnojšče, kjer je pač prostor.

Da bi gnoj zlagali lepo v sklade, čim ožje kocke, da bi gnoj sproli zlagali v višino do 3 m in še više (ne vseprek po gnojšču zmetali), da bi gnoj sproti stlačili in ga stalno ohranjivali,

poleti po potrebi s primernim škropljenjem z vodo vlažnega, zato nimamo časa.

In vendar je en voz gnoja primerno oskrbovanega gnoja toliko vreden kot 3 do 6 vozov slabo oskrbovanega.

Računajte sami, kolika škoda se godi vsled opuščanja oskrbovanja hlevskega gnoja. Često-krat zapeljete na njivo 6 vozov gnoja, kateri izdajo komaj toliko, kot en voz. Kljub modernim betonskim gnojščem! Vsled dolgoletne izkušnje sem prišel do prepričanja, da je za kmetovalca, za naše narodno gospodarstvo in za pridelovanje učinkovitejšega hlevskega gnoja važnejše pravilno oskrbovanje gnoja na navadni ilovnati in kameniti podlagi kakor vse betonsko gnojšče skupaj.

Glejte, kmetovalci! V Nemčiji izgotavljajo že na umeten način iz slame in apnenega duška umeten hlevski gnoj, v Nemčiji marsikje obračajo oskrbovanju in zorenju hlevskega gnoja tako pažnjo, da sproti merijo s toplomerom njegovo segrevanje in njegovo zorenje ter pridelujejo takoimenovani „zlahtni gnoj“, pri nas pa si za najpriprostejše oskrbovanje gnoja ne vzamemo časa.

Gnoj mora naravno tudi dozoreti in pod 3 meseci zorenja ni dober za rabo.

Skladanje gnoja v kockah je važno tudi radi tega, da dobimo enako stare sklade skupaj. Marsikje je že na krompirju in na žitu točno znanstveno izvršeni poizkus dokazal, da je bil pridelek na njivi s svežim gnojem manjši, kakor na njivi, na kateri se sploh ni gnojilo. Sveži gnoj namreč pri nadaljnjem razkrajanju v zemlji teje po svojih bakterijah odtegne redline snovi, ki so potrebne za razkrajanje.

G. Zupan, tajnik mlekarne v Naklem, ki je bil zadnje dni na poučnem potovanju po Avstriji in Nemčiji, se je to potovanje že izplačalo, ako bi ob tej priliki ne pridobil ničesar drugega, kakor trden sklep, da napravi namreč gnojšče podolgovato in razdeljeno v pet ali več predelov, da zamore na ta način gnoj lažje po starosti v višino, v kockah zlagati. Podobno gnojšče sem sicer videl že pred 8 leti na skrajni meji Slovenije, pri nekem absolventu kmetijske šole, ob Kolpi pri Metliki.

In ko sem pred 10. leti peljal kmetovalce iz Gornje Savinjske doline, kmetovalce še z nekdanjo avstrijsko, bolj gosposko socialno miselnostjo, na poučno potovanje v avstrijsko Korosko na vzorno veleposestvo Švicarja Nötzlija pri Labudu, se je našim izletnikom-kmetovalcem najbolj dopadlo to, da je veleposestnik-graščak, invalid z eno roko, akademsko naobrazan mož, neke nepravilnosti pri izvršeni zložitvi gnoja odpravil pred očmi nas vseh enostavno s prosto svojo roko, brez vsakega orodja.

Kmetovalci spoštujemo hlevski gnoj, postopajmo z njim vnaprej kot z našim najzlahtnejšim pridelkom ne kot z nadležnim odpadkom, kot z našim sovražnikom.

Wernig.

Meščani! V nedeljo kot en mož na volišče in dokažite, da vam je za resno občinsko delo!

Razglas

Kraljevska banska uprava Dravske banovine je izdala glede prepovedi ojnica pri vprežnih vozovih sledečo odredbo:

§ 1.

Uporaba ojnica pri vprežnih vozovih vsake vrste, s katerimi se prevažajo tovori s težo nad 1000 kg, je na državnih in banovinskih cestah in na dovoznih cestah k železniškim postajam prepovedana od dneva, ko dobi ta naredba obvezno moč.

Vprežni vozovi s katerimi se na navedenih cestah prevažajo tovori s težo pod 1000 kg, ne smejo imeti več ojnica počenši od dne 31. maja 1939.

§ 2.

Kdor krši odredbo te naredbe se kaznuje po čl. 69. zakona o notranji upravi z denarno kaznijo od 10.— do 1000.— Din, ob neplačilu denarne kazni v odredenem roku pa z zaporom od 1 do 20 dni.

§ 3.

Ta naredba dobi obvezno moč 15 dni po razglasitvi v Službenem listu kraljevske banske uprave dravske banovine.

To naredbo je banska uprava izdala, ker se je ugotovilo, da je bila neka cesta kmalu po rekonstrukciji navzlic strokovnemu delu in temeljitemu valjanju, popolnoma razorana. Pri uporabi ojnica koraka vprežna živina točno po sledu in dolge kolone vozov v kratkem času vzejejo v najtrdnjeje vozišče globoke kolesnice.

Občina Kranj.

Konfekcija in damski salon

Justina Jakoflič

izdeluje vse po meri točno hitro in solidno.

B. Rangus
zlatar in sodni cenilec
v KRANJU

Vpogled
neobvezen!

Ure, zlatnina, srebrnina, očala, jedilno orodje, nalivna peresa, kristal stekla itd. Vsa v to stroko spadajoča popravila se strokovno pod jamstvom točno izvrše. - Kupujem staro zlato in srebro.

Zahtevajte cenik!

Berite in širite „Gorenjca“

MALI OGLASI

Za vsako besedo v malih oglasih se plača 0-50 D. Najmanjši znesek je 6 Din

Otomane, divane, modroce in vsa v to stroko spadajoča dela vam nudi najceneje ter se priporoča Viktor Teaejc tapetnik, v hiši g. Kocbeka.

Važno! Modroce, otomane, spalne divane i. t. d. izdeluje solidno in po nizki ceni BERNARD MAKS, tapetnik, Na skali 5 (v hiši g. Šipica).

Radi selitve razprodajam različno pohištvo novo in rabljeno. Panje za čebele Znidaršč nove in stare. Udir. Preddvor.

Na Hujah v cerkveni hiši št. 18 se odda takoj velika kuhinja in soba. Poizve se pri ključarjih.

Iščem vajenca in pomočnika poštenih krščanskih staršev takoj. Janko Zupan, mizar Layerjeva t. Kranj.

Agilne poverjenike (zaupnike) za Kranj, Sk. Loko in Trzič sprejemem. A. H. Klančnik, Mojstrana.

Iščem za dobro vpeljano gostilno na deželi, pošteno, zanesljivo in samostojno dekle (natakarico). Potrebno je tudi nekaj kavicje. Pismene ponudbe pod „poštena“ na upravo „Gorenjca“.

Sprejememo zdravega močnega fanta kot vajenca P. Majdič „Merkur“, Kranj, trg. z železnino.

Proda se nova svetlohrastova nerabljena jedilna oprava po zelo nizki ceni. Naslov v upravi.

Slamniki

Din 7.—, 9.—, 15.—.

Peresno lahki letni klobuki iz volne, svile in konoplje po

Din 38.—, 48.—, 58.—.

Hinko - Kranj

Za košnjo in žetev

je potrebna krepilna pijača! KMETIJE nabavite si potrebno vino samo pri Zalužni zalogi vina (Ovsenik Janez) v Predosljah pri Kranju, ki ima samo izvirna vina in po nizki ceni. Puskusite! Klet. dr. v Ormožu.

VINO

Za težko delo je močno vino! Dobite ga najlažje v Centralni vinarni v Ljubljani — Frankopanska ul. 11

Narodne nošelj

Ob priliki prosvetnega dneva v Kranju se ne pozabite fotografirati pri

fotograf J U G Kranj

(Sedaj nasproti trgovine g. Savnik.)

SPORTNIKI... IZLETNIKI!

25-

29-

Turisti, biciklisti, skauti, nogometaši, udobnejše in prikladnejše pri tem pa cenene obutve ne boste našli razen naših specialnih sportnih čevljev.

Omogočijo vam sigurno in lahko hojo in pri vsakem koraku popolno sigurnost. Izdelani so iz močnega rjavega platna z nerastrgljivim hrupavim gumastim podplatom.

Moški visoki Din 35.— niski 29.—
Ženski in fantovski visoki 29.— niski 25.—
Otroški od Din 15.— do 25.— po velikosti.

Rata

Naznanilo!

Naznanilo!

Vsa v tesarsko stroko spadajoča dela izvršuje solidno po konkurenčnih cenah tvrdka

Sekne Ivan

oblastno preizkušeni mestni tesarski mojster

Kranj,

Huje 25.

P. n.

Vljudno naznanjamo, da v dobi od 15. junija do 15. septembra posluje pisarna od 8. — 12:30 in od 17. — 19. ure; ob sobotah in dnevih pred prazniki od 8. — 14. ure. Z odličnim spoštovanjem

**Elektrarna v Kranju
Pavel Mayr & drug**

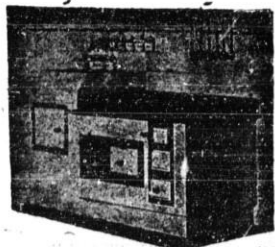
Pozor!

Kdor zida hišo ali preureja stanovanje!

Svetujem vam, da se obrnete, če rabite in želite biti res dobro postreženi v pečarski stroki, na spodaj podpisano tvrdko. Štedilnike vseh vrst in velikosti. Lončene peči, visoke krušne (kmečke) v vseh velikostih in barvah. Ploščice bele in barvaste za oblaganje štedilnikov, mesarij, kuhinj, kopalnic itd. Vse to dobavlja in postavlja ter popravlja vsa v to stroko spadajoča dela najceneje in najsolidneje domača tvrdka

Oselji Vinko

pečarski mojster,
Kranj, Mestni trg 18

NAZNANILO!

NAZNANILO!

Otvoritev nove trgovine

Cenjenemu občinstvu vljudno naznanjam, da bom dne 15. julija 1937 otvorila novo trgovino

s papirjem, šolskim: in pisar. potrebščinami

na Vidovdanski cesti št. 11. poleg gimnazije v hiši g. L. Sirca. Potrudila se bom, da svoje cenj. odjemalce postrežem z najboljšim blagom, solidno in po konkurenčnih cenah.

Za obilen obisk se toplo priporoča

Ribnikar Anica, prej poslovodkinja v knjigarni „Sava“

Zahvala

vsem, ki so nešega ljubljenega sina

Milana Rozmana grafičnega učenca

spremili na njegovi zadnji poti, ga obsuli s prekrasnim cvetjem in z nami iskreno sočustvovali.

Posebno zahvalo smo dolžni č. g. duhovščini za tolažila, g. F. Trefaltu za poslovilni govor, gg. pevcem prosvetnega društva za pretresljive žalostinke. Zahvalo smo dolžni vsem darovalcem vencev, vsem znancem, prijateljem in sorodnikom, ki so spremili blagega pokojnika na njegovi zadnji poti.

Primskovo, dne 12. junija 1937.

Žalujoča rodbina Rozman.